

مجلس زیر ذره بین!

این که هر دقیقه مجلس ۲۰ میلیون تومان هزینه در بر دارد. این که ۱۰۰۰۰ قانون داریم که ۱۱۰ سال است بررسی نشده، این که با داشتن رقم بهت آور ۷۲۰ قانون تنها در حوزه مالیات، یکی از مالیات گریز ترین کشورهای جهانیم، این که موضوعی مانند پرداخت اضافه کاری کارکنان مخابرات آبادان، یا هزینه ثبت نام کنکور باید در مجلس تصویب شود، ولی با وجود قانون عریض و طویل مبارزه با قاچاق کالا، پدیده قاچاق، روزگار تولید را در کشور سیاه کرده، این که واردات رسمی کشور ۵۰ میلیارد دلار است ولی قاچاق چیان به پشت گرمی عواملی از جمله نبود نظارت مجلس، با ۲۵ میلیارد دلار کالای قاچاق، کشور را به تمسخر گرفته اند همه و همه مشتکی از خروار نارسائی های ساختاری و نه بخشی در پارلمان کشور است.

البته هنگامی که صحبت از ارزیابی مجلس می شود غالباً این عملکرد انفرادی نمایندگان است که مورد بررسی قرار میگیرد تا معلوم شود که فلان نماینده قوی عمل کرده است یا بهمان نماینده ضعیف. کمتر فرصت می شود تا کلان موضوع رصد شود. این نوشتار چنین هدفی دارد. بنابر این تراز بررسی را ماهیتاً تغییر داده، از ارزیابی نمایندگان به **ارزیابی مجلس ارتقا** می دهیم. هر چند بررسی نمایندگان نیز همواره ضروری است ولی به نظر می رسد تا جهت گیری های کلان و ساختاری مجلس اصلاح نشود درب بر همین پاشنه خواهد چرخید. اگر جهت غلط باشد، تند تازی جز دور شدن از هدف نیست.

اصولاً منظور از گردآوری ۳۰۰ نفر منتخبین مردم از چهار گوشه کشور در مجلس چیست؟ لطفاً به برخی از مصوبات مجلس توجه فرمائید:

قانون عضویت دولت جمهوری اسلامی ایران در مجمع بین المللی تایید صلاحیت آزمایشگاهی - کنوانسیون جلوگیری از آلودگی کشتی ها - اصلاح سن فرزندان ذکور مشمولین صندوق های بازنشستگی - الحاق یک ماده به قانون استخدام کشوری - عضویت ایران در انجمن علوم باغبانی - قانون عضویت دولت جمهوری اسلامی ایران در طرح همکاری بازرسی داروئی - نظارت شرعی بر ذبح و صید - ارتقاء بهره وری کارکنان بالینی نظام سلامت - تصویب نامه تعیین تعرفه ثبت نام داوطلبان کنکور - قانون حمایت از شرکت های دانش بنیان - افزودن وزارت ورزش به شورای سیاست گذاری مالکیت معنوی - تصویب آرای هیئت عمومی دیوان عدالت اداری مبنی بر ابطال بندهای ۱ و ۴ دستورالعمل انضباط مالی و ارتقای بهره وری و صرفه جوئی در زمان اجرای طرح ها - قانون عضویت دولت جمهوری اسلامی ایران در مرکز آسیائی کاهش بلايا - الحاق ماده ۸ به آئین نامه نحوه پرداخت حق جلسه به اعضای شوراهای اسلامی - تصویب نامه در خصوص تغییر دستگاه اجرائی طرح توسعه مجلس.

به این فهرست بلند بالا هم چنان می توان افزود. یک بار دیگر این لیست را بنگرید و این سوال را در ذهن خود مرور کنید که به راستی این موضوعات چه گرهی از مشکلات زندگی مردم باز می کند؟ نکته این جاست که برای تصویب بسیاری از این قوانین گاه تا ساعت ها در مجلس بحث و گفتگو می شود. از این موضوع نتایج زیر حاصل می شود:

۱- بخش قابل توجهی از مصوبات مجلس که اتفاقاً وقت زیادی از نمایندگان را به خود اختصاص می دهد مسائلی است که یا دردی از کشور درمان نمی کند و یا حداقل در اولویت مشکلات جامعه نیست. آیا تعیین تعرفه ثبت نام کنکور، هزینه صدور گذرنامه یا انتخاب مجری یک ساختمان نیاز به مصوبه مجلس دارد؟

۲- درست در مقابل این شرایط، کشور هم اکنون با انبوهی از مشکلات روبروست که برخی حاصل ضعف قانون است و پاره ای محصول ضعف های اجرائی که آن هم غیر مستقیم به مجلس مربوط است. (اضافه بر ضعف قانون که مستقیماً به مجلس مربوط می شود، مشکلات اجرائی نیز به گونه ای با مجلس مرتبط است چرا که وظیفه نظارت بر اجرای قوانین برعهده نمایندگان است) بنابر این چنانچه مجلس تغییر رویه دهد و به جای صرف وقت برای مصوباتی که نه سودی به دنیا دارند و نه نفعی به آخرت، همت خود را مصروف مهمترین موضوعات کشور کند آنگاه جای امید خواهد بود که شاهد تحولی در کشور باشیم.

۳- چنین به نظر میرسد که مجلس برای حل مشکلات کشور سیاست افزایش قوانین را در پیش گرفته است و گمان می برد با تعداد بیشتر قانون، مشکلات بهبود خواهند یافت. بنابر این پیوسته بر طبل افزایش مصوبات می کوبد. غافل از اینکه اتفاقاً بخش قابل توجهی از مشکلات ناشی از تورم قوانین است. قوانینی که در بسیاری موارد حتی با یکدیگر اختلاف دارند و زمینه سواستفاده را ایجاد می کنند.